

Bezkaunīgie veči aicina ļauties dzīvei

Ar 3 nedēļu atstarpi Ausekļa Limbažu teātrī aizvadīta jau otrā pirmizrāde. Šoreiz – Anšlava Eglīša komēdija *Bezkaunīgie veči* Intas Kalniņas režijā. Kāpēc izraudzīts tieši šis darbs? - *Jebkurš režisors izvēlas tādas lugas, kam ir atbilstoši aktieri. Izlasījusi šo, sapratu, ka mums ir 3 „veči”, kas to var nospēlēt, - Juris Bebrīšs, Juris Žūrīšs un Jānis Kukainis. Savukārt Līga Gulbe sevi ļoti labi parādīja «Sievietēs». Pārējie tika „pievilkti”, - stāsta Inta. Tā teātra kolektīvā ienākušas jaunas sejas un – galvenais – papildināta vidējā paaudze, kuras rindas bija kļuvušas paplānas. Ugunskrīstības piedzīvojuši Alvis un Inese Atslēgas, Aivars Jenerts, Gunta Visocka, Linda Tauriņa un Viktorija Kupce.*

Veiksmīga izrādījies arī sadarbība ar scenogrāfu Ivaru Noviku, kurš Intas uzmanību piesaistījis ar interesantu scenogrāfisko risinājumu lugai *Sievu kari ar Belcebulu* Tērvetes teātrī un vairākām izrādēm profesionālajos teātros. - *Kopš laika, kad Limbažos strādāja Dita Pence, mums nav bijis scenogrāfa - idejas nesēja. Bijuši tikai telpas iezīmētāji – ir viens variants, lūdzu, apdzīvojiet to! Bet Ivars ir no scenogrāfiem, kas papildina režisora ideju, un tā veidojas kopdarbs. Viņš bija ar mums kopā līdz pēdējam brīdim. Mūsu teātrim ieguvums arī tas, ka, pateicoties Ivaram, esam sakārtojuši skatuvi, uzlabojuši apgaismojuma sistēmu, - gandarīta režisore. Savukārt I. Noviks uzskata – tā tam jābūt: - *Jebkura izrāde ir kopdarbs, vairāku mākslu sintēze. Mūzika, gaismas, telpa, režija – viss tam, lai radītu vidi aktieriem. Sākotnēji man bija cita ideja, kam arī Inta piekrita. Tad radās otrs variants, kas pašam šķita labāks.**

Par sadarbību izradē iesaistīto aktieru un režisores vārdā scenogrāfam Ivaram Novikam pateicas Jānis Kukainis

*Teicu – taisām to. Man jau zināmā mērā ir arī savtīgi nolūki, jo te ir iespēja eksperimentēt. Ja redzi komandas atsaucību, tas ir tā vērts. Darbs bija komplicēts, jo te nav kaut kāda paviljona vai fona dekorācija, bet funkcionāls minimālisms. Nevar atvest un iedot priekšmetus, lai režisors un aktieri paši ar tiem tiek galā. Līdz ar to piedalījies visā izrādes tapšanas procesā. Pārkrāsojām skatuvi, paveicām daudzas tehniskas lietas, ko es kā profesionālis varu uzlabot. Tas paliks vēl citām izrādēm. Par to režisore vislielāko atzinību un paldies saka arī Jānim Roļskijam, ar kuru kopā scenogrāfs to paveica: - *Reizēm brīnos, kā Jānis to visu spēj – būt pie gaismu un skaņu pults citās izrādēs, būvēt dekorācijas un turklāt vēl labi nospēlēt savu lomu uz skatuves.**

Režisore un scenogrāfs A. Eglīša sadzīves lugas darbību ielikuši pilnīgi nosacītā vidē, kurā ir tikai viens universāls

dekoratīvs elements, kas te iezīmē statuju, te pārtop par katafalku, šūpojošu laivu, te par pūralādi – lielo dzīves smagumu, ko var pārvērst par tiltu, kas aizved brīvībā. Tā palīdzot aktieriem atklāt autora pārliedzi – vecuma priekšrocība ir nebūt kādam parādā, bet baudīt lietas, ko savulaik pienākumu, atbildības dēļ pret ģimeni, darbu un sabiedrību neesi atļāvis. *Bezkaunīgajos večos pie šīs atziņas nonāk arī Jura Bebrīša lieliski atveidotais Jānis Bertolds seniors.*

- *Domāju, ka skatītājiem izrāde patiks. Protams, mums vēl jāiespēlējas, jaunajiem aktieriem jāatbrīvojas no lielā uztraukuma un milzīgās atbildības sajūtas, - ir pārliedzi nāta režisore. Tie, kuri *Bezkaunīgos večos* jau noskatījušies, tam noteikti piekrīt. Vēl tikai jāpiebilst, ka izrādē aktieri arī dzied – katrai situācijai atrasta kāda atbilstoša un tautā labi zināma dziesma.*

Īrisas DAIŅAS teksts un foto